

Omer Vilain over de tijd van toen

De Kapellestraat (1)

Ostende - Une vue de la rue de la Chapelle

De drukte in de Kapellestraat op een feestdag (circa 1905).

De beroemdste straat van heel Oostende is zeker wel de Kapellestraat. Veel toeristen kennen over het algemeen maar één enkele Oostendse straat en dat is de drukke winkelstraat uit het centrum. Het verwonderde me dat ik hier nog niet over de Kapellestraat geschreven had.

Op heel oude stadsplannen heette die straat Magazijnstraat en na het Beleg (1601-1604) Oude Magazijnstraat, dit doordat er een ruime bergplaats voor oorlogsmateriaal gevestigd was.

Sint-Maarten

Rond de jaren 1650 werd er op een stuk braakliggend grond, gelegen tussen de Ooststraat en de Jozef II-straat (want de Oude Magazijnstraat liep nog niet verder) een kapel ter ere van Sint-Maarten gebouwd. Een Engelsman, genaamd Bryan, had in de Grote Kerk enkele gewijde voorwerpen gestolen. Uit een gouden ciborie had hij de heilige hosties nabij de Oude Magazijnstraat weggeborgen. Bryan werd later aangehouden en op het Marktplein terechtgesteld. Maar om de heiligschennis helemaal uit te wissen, besloot men aldaar een kapel te bouwen. De Sint-Maartenskapel brandde een 80-tal jaar later af en werd niet meer herbouwd, maar de straat was al omgedoopt tot Kapellestraat.

Het breed gedeelte van de Kapellestraat (tussen Jozef II-straat en Vindictivekaai) werd eerst van Thomas de Gysper-

restraat omgedoopt tot Sint-Jozefsstraat en Sint-Thomasstraat. De gemeenteraad besloot in 1857 nogmaals de namen te herzien en de Jozef II-straat werd in ere hersteld, terwijl de Sint-Thomasstraat als de verlenging van de Kapellestraat werd aanzien en van dan af ook zo werd genoemd bij een besluit van 12 mei 1858.

Hotels

De Kapellestraat is altijd de drukste straat van de middenstad geweest en dat is begrijpelijk als men weet dat de toegangsweg, die van Brugge en Blankenberge kwam, over de brug, juist voor de Kapellestraat gelegen, liep. Deze brug noemen de Oostendenaars de Kapellebrug, maar officieel is het de Kroonbrug. Had die brug tegenover de Sint-Jorisstraat (nu Dekenijstraat) gelegen, dan was de Kerkstraat wellicht de drukste straat geweest.

Al trof men er in de vorige eeuw nog talrijke herenhuisen aan, toch was het al een straat waar handel en nering hoogtij vierden. Met de bouw van het station vormde de Kapellestraat nog meer dan voorheen de verbinding met het stadhuis,

de marktpleinen en de Zeedijk, zo ook voor de eerste toeristen die met de „train-de-plaisir” voor een dagje naar de Koningin der Badsteden kwamen. Er verzezen hotels. Wellicht liggen enkelen nog in de herinnering: Hotel de la Cour de France, Hotel de la Cour d'Angleterre, Hotel de la Marine, Hotel Saint-Denis, waar tevens de zetel van de Balboogmaatschappij Sint-Joris gevestigd was (op z'n Oostends: De Saint-Georges), Hotel des Nations, Hotel de Hollande en Hotel de Bavière. Deze bestonden er nog allemaal op het einde van de vorige eeuw. Enkele zelfs nog veel later.

Winkelstraat

Souvenirwinkels kwamen er eveneens. Rond de eeuwwisseling was er een gespecialiseerde winkel met Brugs kant. Het waren vooral Engelsen die het beste cliënteel van deze winkel uitmaakten.

Op het einde van de vorige eeuw maakte de firma Valcke publiciteit voor de fietsen die ze toen verkocht. En met grote letters stond er bij te lezen dat men er gratis fietsles kon krijgen. Nu is aldaar het Mercatorpand verzezen.

Veel winkels zijn er steeds in de Kapellestraat geweest. Zo waren er bekende patissiers, goudsmeden, en de boekhandel Boussy, die als een der aller-eersten puzzels verkocht. Steeds legde André Boussy een nieuwe volledig in elkaar gestoken Engelse puzzel in zijn etalage. Ook het eerste bijhuis

van de boekhandel Devriendt, op de hoek van de Sint-Paulusstraat, heeft er precies altijd gestaan.

De patissiers wedijverden in het kunstig opmaken van sierstukken met gesmolten chocolade en suiker. Men kon aldus, naargelang hun fantasie, het stadhuis, het Casino-Kursaal, de Carroussel en andere zaken bewonderen waaraan zij met onverdroten ambachtszin dagenlang hadden gewerkt.

De eerste patissier was een Zwitser, die er zich in de eerste helft van vorige eeuw was komen vestigen.

Warenhuizen

Het was natuurlijk ook niet te verwonderen dat deze straat een goudwaarde kreeg en kleine handelaars verdrongen werden door warenhuizen. Nadat jarenlang enkel „A l'Innovation de Bruxelles” het enig grootwarenhuis was geweest, kwamen in 1936 de „Uniprix” aan de overzijde zijn deuren openen. Men vreesde dat de handelaars van de Kapellestraat minder goede zaken gingen doen. Men stelde echter vast dat, waar grootwarenhuizen kwamen, de kleinhandelaars mede van de koek deelden. Al bracht „Uniprix” heel wat gemoederen in staat van ophitsing. Voorheen waren er wel andere gekende zaken, zoals „Het Molentje”, de „Ville de Londres” of „Aux Variétés” (waarover de kinderen zongen „In de Variété, 4,95 en je krijgt een luchtballon mee”) gevestigd.

Wordt vervolgd